

شرح وظایف کارشناس تغذیه

۱. شناسایی محیط جغرافیایی محل خدمت
 ۲. شناسایی جمعیت تحت پوشش از نظر تعداد نفرات به تفکیک سن و جنس
 ۳. شناسایی عوامل و مشکلات اثرگذار بر سلامت تغذیه ای در منطقه (شناسایی فاکتورهای خطر مانند اضافه وزن و چاقی، لاغری، کم خونی، افزایش مصرف نمک، کمبود مصرف کلسیم ویتامین D، افزایش مصرف روغن و ...)
 ۴. تدوین برنامه های مداخله ای به منظور کنترل و کاهش عوامل و فاکتورهای شناسایی شده در منطقه
 ۵. شناسایی جمعیت تحت پوشش از نظر وجود عوامل و مشکلات اثرگذار بر سلامت افراد
 ۶. انجام برنامه های موجود در بسته خدمت ابلاغی
 ۷. تجویز مکمل های غذایی (اسید فولیک، مولتی ویتامین، آهن) در موارد لزوم یا مطابق برنامه کشوری برای گروه های خاص
 ۸. آموزش به بیماران و موارد ارجاع شده
 ۹. اجرای برنامه های آموزشی گروهی
 ۱۰. نظارت بر برنامه های تغذیه ای شامل مکمل یاری، پایگاه های تغذیه سالم
 ۱۱. تنظیم رژیم غذایی برای بیماران یا افرادی که تغذیه ناسالم دارند
 ۱۲. مشاوره و اصلاح تغذیه بیماران فشارخون بالا، دیابت، پوکی استخوان و اختلالات چربی خون، هیپو تیروئیدی، فیتیل کتونوریا و سایر موارد ارجاعی و ارائه پس خوراند
 ۱۳. نظارت بر فروشگاه های عرضه مواد غذایی و پایش نمک های خوراکی به صورت موردی با همکاری کارشناس بهداشت محیط
 ۱۴. مشارکت در برنامه های آموزشی تغذیه مدارس
 ۱۵. مشارکت در فعالیت های اجتماع محور (حمایت های تغذیه ای و توانمندسازی خانوارهای نیازمند، برگزاری جشنواره ها، مشارکت در برگزاری مناسبت های مختلف و ..)
 ۱۶. عضویت در شورای اجتماعی محله ها، مشارکت در برنامه های آموزشی فرهنگسرای محله و ...
 ۱۷. نظارت مستقیم هفتگی بر عملکرد مراقبین سلامت در زمینه فعالیت های مرتبط با غذا و تغذیه در پایگاه های سلامت تحت پوشش
 ۱۸. ارجاع موارد براساس بسته خدمت به پزشک
 ۱۹. کنترل شاخص های تن سنجی (آنتروپومتریک) و ارزیابی تغذیه ای
 ۲۰. انجام مراقبت های تغذیه ای: براساس وضعیت فرد، خدمات تغذیه ای لازم را شامل موارد زیر ارائه نماید:
- الف- آموزش فردی ب- مشاوره تغذیه ج-تنظیم رژیم غذایی
۲۱. ارائه آموزش های گروهی به مراجعین پایگاه های تابعه و مرکز
 ۲۲. طراحی و اجرای برنامه های آموزشی: کارشناس تغذیه موظف است با تشکیل هسته های آموزشی از ظرفیت های موجود از جمله سفیران سلامت، داوطلبین، رابطین و مربیان بهداشت و ... به جهت ارائه آموزش مباحث تغذیه در مراکز جمعی خارج از پایگاه ها و مرکز مانند مدارس، مساجد، فرهنگسراها و ادارات و ... استفاده و فعالیت های آموزشی در جمعیت تحت پوشش خود را مدیریت کند و بر حسن ارائه آموزش ها توسط هسته های آموزشی نظارت داشته باشد.
 ۲۳. شناسایی و اولویت بندی مشکلات تغذیه ای شایع در منطقه: کارشناس تغذیه مرکز باید در تعامل با کارشناس تغذیه شهرستان و دانشگاه، از مشکلات تغذیه ای شایع منطقه باخبر باشد و همچنین، برنامه های بهبود تغذیه جامعه که از ستاد ابلاغ شده است را به نحو احسن اجرا نماید.

۲۴. تدوین برنامه عملیاتی: در انتهای هر سال کارشناس تغذیه به منظور ارتقای وضعیت تغذیه منطقه تحت پوشش، باید برنامه عملیاتی بهبود تغذیه سال آینده را با همکاری کارشناس تغذیه شهرستان تدوین کرده و به اطلاع مرکز بهداشت شهرستان برساند. همچنین اطلاعات و شاخص های تغذیه ای منطقه تحت پوشش را برای تدوین برنامه عملیاتی شهرستان، در اختیار کارشناس تغذیه شهرستان قرار دهد
۲۵. طراحی و اجرای مداخلات مناسب: با توجه به اولویت های مشخص شده از مشکلات تغذیه ای و علل احتمالی آن ها و براساس تصمیمات اتخاذ شده با همکاری سایر اعضای تیم سلامت، راه حل ها و مداخلات مناسب را طراحی و اجرا نماید.
۲۶. جلب همکاری های درون و بین بخش در اجرای برنامه های جامعه محور: به منظور اجرای مداخلات تغذیه ای و بهبود وضعیت تغذیه ای جامعه تحت پوشش، کارشناس تغذیه موظف است نسبت به شناسایی و ایجاد ارتباط با ذی نفعان برنامه های تغذیه اقدام نموده و با تشریح مشکلات تغذیه ای موجود در منطقه تحت پوشش مشارکت آنان را برای اصلاح مشکلات مذکور جلب نماید.
۲۷. پایش شاخص های تغذیه: کارشناس تغذیه باید از شاخص های تغذیه ای منطقه تحت پوشش خود مطلع بوده، و پانل شاخص های تغذیه ای مربوطه را بر روی "بورد" نصب نماید.
۲۸. همکاری در آموزش مباحث تغذیه به مراقبین سلامت: کارشناس تغذیه مرکز موظف است در همکاری با کارشناسان مسوول تغذیه ستاد دانشگاه و شهرستان نسبت به آموزش تغذیه مراقبین سلامت، طبق برنامه تدوین شده در دانشگاه اقدام نماید
۲۹. نظارت بر عملکرد مراقب سلامت در برنامه های مرتبط با تغذیه بر اساس بسته های خدمت